

מלך הפיות

סקוטלנד

פעם, לפני שנים רבות, עוד לפני שחשבו על מטוסים ורכבות, חיו פיות במקום זה או אחר בסקוטלנד. מקום המפגש שלהם היה במרכז הארץ וקראו לו מגרש הפיות, לא רחוק ממי אללן, שם שלט מלך הפיות. הם עשו שרות טוב לאלה שלא דיברו בהם רע, וכשהלבנה זרחה מעל הרי דוניאט הם נהגו להתאסף ורקדו באור קרניה ושיחקו במשחקים המשונים שלהם.

העליז בין הפיות היה אחד שקראו לו "כובע אדום" כי תמיד חבש כובע אדום על ראשו. כאשר המלך קרא לחבורתו למשחקי לילה "כובע אדום" היה בין הראשונים שהגיעו והוא ניהל את המשחקים והריקודים וכל מעשיהם האחרים.

אנשים בסביבה אהבו את העם הקטן הזה ויכלו לספר הרבה על "כובע אדום" וידידיו, כי

הם לעתים קרובות השאירו סימנים של מעשיהם העליזים ולא פעם עשו שרות טוב לאלה אותם חשבו לידידיהם. מלך הפיות היה פיה יפה, גבוה ורזה בהשוואה ליתר החבורה, ואהב מאוד ללכת וללמוד איך חיים בני תמותה, ואיך הם נוהגים בשמחות ובזמן הפנוי שלהם. הוא בא לעתים קרובות לראות את הטחנה שעל הנחל מנסטרי ולהביט על המים הזורמים בעליזות ומסובבים את גלגלי הטחנה. וכך הוא גם הכיר את אשת הטוחן. לטוחן הייתה אישה יפה מאוד שלעתים באה לטחנה לדבר עם בעלה ולספר לו את קורות היום. צחוקה היה כמו צלילי המים העליזים שמניעים את גלגלי הטחנה, ומלך הפיות אהב להביט עליה ולהתבונן כאשר שוחחה עם בעלה. ככל שראה ושמע אותה יותר כך חיבב אותה יותר ובסוף התאהב בה. יום אחד, כשהיא הלכה במדרון, לבש צורה של בן אדם והתחיל לשוחח איתה. אשת הטוחן לא ראתה עוד מימיה בחור נאה כזה והחמיא לה מאוד

כשדיבר איתה.

הם נפגשו עוד ועוד ובסוף גם היא התאהבה בבחור, בלי לדעת כי הוא פיה. הטוחן, שגם הוא אהב אותה מאוד, לא הבין מדוע השתנתה, והשתאה מה גרם לה לשנות את חיבתה אליו, אך הוא היה אדם נבון ולא ניסה לדבר על כך איתה.

יום אחד, כאשר הטוחן חזר מעבודתו בטחנה, מצא שאישתו עזבה אותו ונעלמה עם המאהב שלה. הוא התמלא צער עמוק והתהלך כמו מטורף. הוא הפסיק לעבוד ולא כוון יותר את פלג המים על גלגלי הטחנה והאיכרים לא יכלו לטחון אצלו את תבואתם, כי אישתו נעלמה ועזבה אותו.

בסוף הטוחן ממנסטרי הלך להתייעץ עם אישה זקנה, עליה סיפרו שהיא מכשפה. הוא סיפר לה את צרותיו, איך אישתו עזבה אותו ושהוא מוכן לעשות הכל כדי לקבלה חזרה, כי הוא אוהב אותה אפילו יותר מקודם.

המכשפה הזקנה אמרה לו שהיא תטיל לחש כדי למצוא מי לקח את אישתו האהובה, כי

איננה יכולה לעשות כלום בלי לדעת זאת. לקח זמן מה עד שניתן היה להטיל את הלחש בצורה הנכונה, אך בסוף אמרה לו המכשפה שאישתו נלקחה על ידי מלך הפיות ויש רק דרך אחת להשיג אותה חזרה.

היא אמרה לו לחזור ולהפעיל את הטחנה שלו. וכשינפה את הקמח עליו לתת לנפה סיבוב מיוחד, ואם יעשה זאת כהלכה, אישתו תיפול לרגליו. דבריה עודדו את הטוחן והוא חזר לעבודתו. המים שוב זרמו על הגלגל הגדול של הטחנה ושוב נשמע רעש הטחינה בסביבה.

יום אחד כשהטוחן ניפה את הקמח שמע כאין זמרה באוויר והצליל להזכיר לו את קולה של אישתו. הוא אמנם שמע את השירה אך לא יכול היה לראות מי שר, ובכל זאת האמין שזה אישתו. כל יום הוא שמע את השירה כשניפח קמח והוא ניסה לעשות את התנועה המיוחדת, אותה לימדה אותו המכשפה, אך לא הצליח בכך.

אך יום אחד, כשעמד בפתח הטחנה עם

הנפה ביד, עשה את התנועה הנכונה והכישוף
שהחזיק את אישתו בארץ הפיות התפוגג מיד
והיא נפלה מהאוויר לרגליו.
ביתו של הטוחן היה מלא שמחה באותו היום
והטוחן הזמין את ידידיו וסיפר להם איך
הצליח לשחרר את אישתו מארץ הפיות.
אך היא לא סיפרה מעולם מה ראתה
כשהייתה אצל הפיות והוא לא שאל אותה על
כך. הוא שמח דיו שהצליח להחזיר אותה
אליו. וטוב לדעת שהם המשיכו לחיות שוב
ביחד.